

گفته که بنا بر آنکه اولیای مبرورین ما بقولون هر کسی که عايشه را سب کند کافر باشد ما مراد از مبرورین حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و عايشه و صفوان رضی الله عنهما است و معلوم می شود که سب عايشه مثل سب پیغمبر صلی الله علیه و سلم است که آن حضرت را از آن لذت بی رسد و هر کسی که از لذت بوی رسالت لذت بخدای رسالت باشد پس بدانی سبب ایشان را جفا گردانید فانکنت کافر و کفر محضی است عايشه رضی الله عنها کرد و او را بر پیش مو می بنام عیسی بود و هفتاد نازیا نه بوی زد و عوی و بر اهلان کرد و او را با لاله همان فرستاد و کفر گفته که محضی دعوی بزنی میبرد و سوگند منوچهر زن شد و کشد شبا نگاه او را سوگند و هر بار طایه که از حضرت ابوبکر صدیق بودی او را سوگند روز زادی و بی از قها نام تمام نقویب او کردند و عقرب استاده قها رسید و کت در حق دختر ای بکر چنین بگویند او را ضرب و هیس و لغز بر شدید با بد کرد اونی است که آن فیه را که نقویب اولاد فاسق خوانند نه فیه و فتوی و سها و در آن قول کنند که خروج است بر نفس خدای تعالی فصل هفتم در ذکر عرض حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم فی الاولین و الاخرین مؤلف کتاب

روح الله و عهد گفته ما حق عز و علا ما را نمود که انا و دوستی مصطفی صلی الله علیه و سلم را مضاعف کند بدانکه درین کتاب از اخلاق عید و خصایل پسندیده حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم بعضی را که اکثر آن صحیح و مشهور بود، بیان کرده شد و چون سبزه مرضیه و فضایل حمیده و علم صفات و خصایص آن حضرت بجز نیست بی پایان اقتضای عین مقصود و فرض خصم دانند که اندکی از بسیار رومرود از بی شمار رفت و کتاب بدگر عزمی ختم کرد، بی شود و من الله التوفیق معشاء عرس پیغمبر صلی الله علیه و سلم از ولادت با از بعثت با از هجرت با از وفات است و از پیش بیان رفت و میل از ولادت نبوت و هجرت و وفات مصطفی صلی الله علیه و سلم در روز دوازدهم ربیع الاول بود البته طریقتی است هر یک بیروجی رسالت عرس بیکنند اما اهل مکة در روز دهم ربیع الاول رسالت صلی الله علیه و سلم را در آن روز زینت و اطعام میلی از و عقرب می کنند و بی است که همان روز زمین مکه ولادت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم کردی زین بلاد شد و نور نبوت را با ظاهرا کشته و حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم بی و مطلی و ما تپی و رابط است و عوی دیگر آنکه در روز بی منزل گشت و کله مهر بی و میل است و نقل و نقل حلام و عرق شد و انا نبوت از انا نبوت

العیس الصیفة
لجواد بن محمد